

CẢM ƠN NGƯỜI LÍNH MỸ

Tự do - diễn tả theo cảm xúc

Thơ : Nguyễn Thị Thanh Dương

Nhạc : Vinh Điện

Bao nhiêu mùa Lễ Tạ Ơn cho vừa, để tạ ơn người lính Mỹ năm
xưa. Hình ảnh của anh bỗng bé những trẻ thơ, trong lúc giao tranh trong cơn hoạn
nạn. Thảm thiết tình người dù điều đơn giản, giữa đạn bom sống chết thật mong
manh. Người dân Việt Nam người Mỹ các anh, đã có lúc khổ đau cùng nhau chia
sẻ. Anh ôm đồm hai tay hai đứa, súng kẹp trong tay chân bước vội
vàng. Cha mẹ chúng chết hay đã bị thương, đứa trẻ khóc giữa mịt mù khói
súng. Anh bế nó chạy trên con đường làng vắng, quán cho nó tắm chân mỏng che
thân. Lội dưới ruộng đồng nước ngập ngang lưng, đứa trẻ ấm trên vai người lính
Mỹ. Anh bế nó trong căn nhà đổ nát, bước qua tan hoang qua cảnh đau
lòng. Đến một nơi nào tạm trú yên lành, giữa lúc hiểm nguy bên ta bên

21 

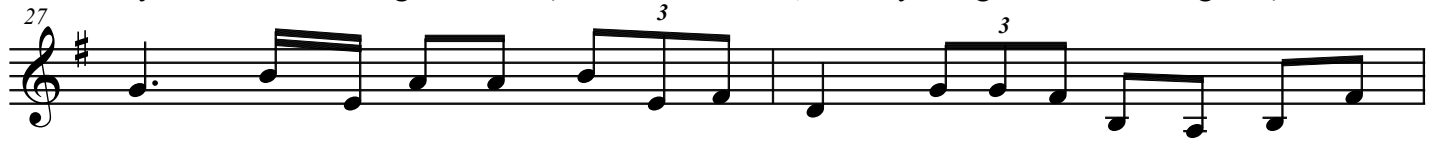
địch. Anh vác nó đường hành quân vai nặng, đi giữa rừng chưa tới trạm cứu

23 

thương. Đứa bé trúng đạn anh gặp trên đường, máu của nó trên áo người lính

25 

Mỹ. Anh đã ngồi với một đàn trẻ nhỏ, tay súng chỏ che trong một chiến

27 

hào. Chúng nằm im nghe súng nổ qua đầu, ánh mắt tin cậy nhìn người lính

29 

Mỹ. Anh đã công những người già người trẻ, băng bó vết thương máu chảy thịt

31 

roi. Họ lạc người thân mỗi người một nơi, được anh giúp người lính Mỹ xa

33 

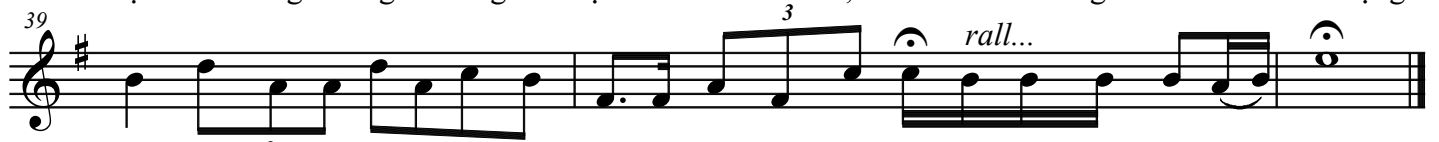
lạ. Có thể hôm nay anh không còn nữa, có thể hôm nay anh lắm cảm già

35 

nua. Anh không nhớ nữa cuộc chiến tranh qua, không nhớ những đứa trẻ trên tay anh thuở

37 

nọ. Nhưng chúng tôi người Việt Nam vẫn nhớ, khi nhìn những hình ảnh cảm động

39 

này. Thêm mùa Tạ Ôn để nói thêm lời cảm ơn người lính Mỹ trên quê hương tôi lửa khói.